

ЛЬВІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІЗНЕСУ ТА ПРАВА

**НАУКОВІ ЗАПИСКИ
ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
БІЗНЕСУ ТА ПРАВА**

ВИПУСК 20

**СЕРІЯ ЕКОНОМІЧНА
СЕРІЯ ЮРИДИЧНА**

**УНІВЕРСИТЕТ
БІЗНЕСУ
ТА ПРАВА**

Львів – 2018

ISSN: 2663-0117

УДК: 336 (075.8)

34 (075.8)

Н 34

У збірнику опубліковано результати наукових досліджень професорсько-викладацького складу співробітників Львівського університету бізнесу та права, а також інших українських вищих навчальних закладів, в яких висвітлено проблемні аспекти досліджень у галузі економічних та юридичних наук.

Наказом Міністерства освіти та науки України № 528 від 12 травня 2015 року «Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична» включено до переліку фахових видань України, у яких можна публікувати результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата економічних та юридичних наук.

Свідоцтво про державну реєстрацію: серія КВ № 14346-3317Р від 14.08.2008 р.

Видається два рази на рік

Мови видання:

українська, російська, німецька, англійська, польська (змішаними мовами)

Тематична спрямованість журналу: висвітлення наукових досліджень у галузях правознавства, економіки, філософії, журналістики та інформатики

Рекомендовано до друку Вченою радою Львівського університету бізнесу та права (протокол № 5 від 27.12.2018 року)

Головний редактор: Л. А. Янковська, доктор економічних наук, професор

Редакційна колегія:

Л. І. Сопільник, доктор юридичних наук, професор; С. В. Глушенко, доктор юридичних наук, професор; В. В. Сердюк, доктор юридичних наук, професор; В. Порада, доктор юридичних наук, професор; В. В. Костюк, доктор юридичних наук, професор; Н. Ю. Мельничук, доктор юридичних наук, професор; Р. Л. Сопільник, доктор юридичних наук, доцент; Р. Я. Заяць, доктор юридичних наук, доцент; С. В. Слінько, доктор юридичних наук, доцент; І. В. Зозуля, доктор юридичних наук, професор; Ж. В. Завальна, доктор юридичних наук, доцент; Гарасимів, доктор юридичних наук, професор; М. В. Косюта, доктор юридичних наук, професор; Л. Г. Чисток, доктор юридичних наук, професор; Р. І. Крамар, кандидат юридичних наук, доцент; В. В. Новіков, кандидат юридичних наук, доцент; Ю. І. Семчук, кандидат юридичних наук, доцент; Ф. В. Горбонос, доктор економічних наук, професор; prof. dr hab. Łukasz Sułkowski; В. Б. Войцеховський, доктор економічних наук, професор; Р. З. Пашко, доктор економічних наук, доцент; Л. Т. Шевчук, доктор економічних наук, професор; В. М. Юзевич, доктор економічних наук, професор; В. Я. Брич, доктор економічних наук, професор; Солоха Д. В., доктор економічних наук, професор; В. Я. Гуменюк, доктор економічних наук, професор; М. І. Козоріз, доктор економічних наук, професор; Ж. В. Семчук, доктор економічних наук, доцент; В. В. Скупейко, доктор економічних наук, доцент; Петрик, доктор економічних наук, доцент; О. Ю. Бочко, доктор економічних наук, доцент; Л. М. Федоришина, доктор економічних наук, доцент; Н. Ф. Павленчик, доктор економічних наук, доцент; Ю. В. Пинда, кандидат економічних наук, доцент; О. В. Ключак, кандидат економічних наук, доцент; Ю. О. Романишин, кандидат історичних наук, доцент.

Рецензенти: В. Л. Ортинський, доктор юридичних наук, професор;

Л. Г. Ліпич, доктор економічних наук, професор;

М. І. Пітюлич, доктор економічних наук, професор

Адреса редакції університету: 79021, м. Львів, вул. Кульпарківська, 99 Тел. (032) 292-78-50. Офіційний веб-сайт видання <https://nzlubp.org.ua>

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, назв підприємств, організацій, установ та іншої інформації несуть автори статей.

Висловлені у цих статтях думки можуть не збігатися з поглядами редакційної колегії і не покладаються на неї ніяких зобов'язань.

Переклади і передруки можливі лише за згодою авторів і редакції.

© Львівський університет бізнесу та права

Бренько Борис Семенович

к.і.н., доцент

ПВНЗ «Львівський університет бізнесу та права»

<https://orcid.org/0000-0001-5176-2580>

Люблін Віталій Давидович

к.ю.н., доцент

<https://orcid.org/0000-0001-8743-6189>

Смілевський Максим Леонідович

к.ю.н.,

заступник начальника Другого СВ ТУ ДБР у м. Львові

<https://orcid.org/0000-0003-2666-7295>

ОКРЕМІ АСПЕКТИ СВІТОВОГО ДОСВІДУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

EL Classification: K 19

ECTION "LAW": Право.

Анотація. Стаття присвячена аналізу різних підходів до регулювання інформаційного простору як однієї зі сфер реалізації державного суверенітету. Проаналізовано існуючий міжнародний досвід правового регулювання відносин в інформаційному середовищі.

Наголошується, що в межах міжнародного співробітництва необхідно визнати і почати застосовувати основи міжнародно-правового регулювання інформаційного середовища і впровадити унікальні міжнародні правила, що забезпечують сумісність і можливість спільного використання інформаційних систем, що діють в різних державах.

Ключові слова: інформація, інформаційне середовище, інформаційна діяльність, інформаційна політика.

Annotation. The article is devoted to the analysis of different approaches of information space regulation as one of the spheres of realization of state sovereignty. It is also dedicated to the problem of relations regulating by administrative law and to the theoretical research of law instruments owned by authorities in various countries which are used in informative sphere. The existent international experience of legal regulation of relations in an informative environment has been analysed.

In order to improve the legal regulation of the information sphere by the state, most developed world countries have improved the mechanism of such regulation through reforming its system. As a result of these reforms, has changed the perception of the public authorities role in information sphere management and regulation and in activities aimed at fulfilling the needs of information consumers. Priority is given to the timeliness, quality and speed of the provision of information services. In the article it is stated that in the legal field of Ukraine it is necessary to change the form of relations between the authorities and the population of the country, transforming legal relationships from "command" type to "service" type. To do this, it is necessary to ensure transparency and openness (according to the current legislation), the limits of legal regulation, which will increase the coefficient of trust to the authorities; to develop standards of quality of work of the authorities; to develop state programs aimed at implementation of the state personnel policy in the sphere of regulation of legal relations in the information environment.

It is marked that within the framework of international cooperation it is needed to acknowledge and begin to apply bases of international law regulation of informative environment and inculcate the

unique international rules, which would provide compatibility and possibility of the general use of the informative systems, operating in the different countries.

Keywords: information, informative environment, informative activity, informational policy.

Вступ

Механізм функціонування інформаційної сфери на глобальному рівні здійснює як безпосередній, так і опосередкований вплив на аналогічну ланку життєдіяльності суспільства всередині країни. Крім того, стан та тенденції розвитку у сфері управління інформаційної діяльності в розвинених країнах є орієнтиром для окреслення перспективних шляхів розвитку організації аналогічної діяльності в Україні.

Аналіз дослідження даної проблеми свідчить про те, що є дослідження різних аспектів проблем адміністративно-правового регулювання відносин в інформаційному середовищі у працях таких вітчизняних та зарубіжних дослідників, як: В.Авер'янов, Ю.Битяк, І.Коліушко, В.Колпаков, Д.Лук'янець, В.Олуйко, О.Остапенко, В.Селіванов, О.Скакун, Г.Берксдейл, П.Страсман та інших.

Тому метою даної статті є доцільно проведення аналізу напрямів розвитку інформаційної сфери і світового досвіду розвинених країн.

Результати дослідження.

Одне з провідних місць у програмах та виступах різного рівня закордонних політичних діячів займає дефініція «інформаційне суспільство», а багато лідерів світових держав якраз саме з цим видом суспільства пов'язують їх майбутнє. Найбільш яскраво такі тези прослідковуються у діяльності Ради Європи («побудова інформаційного суспільства»), Великобританії та Канади («створення інформаційної магістралі»), адміністрації Президента США («утворення національної інформаційної інфраструктури»). Розробкою та вдосконаленням відповідних програм та концепцій розвитку інформаційних і комунікаційних технологій також займаються держави Європейського Союзу, а також окремі країни Азії.

З врахуванням інтересів всього суспільства, значні перетворення, які відбуваються майже у всіх галузях суспільного життя, у зв'язку із запровадженням інформаційних і телекомунікаційних технологій (далі за текстом – ІТТ) мають бути контрольовані. В цьому процесі Україна дещо відстає, однак це дає можливість зрозуміти роль державного впливу для цілеспрямованого формування основ інформаційного суспільства на прикладі інших країн та врахувати типові помилки і прогалини, що мають місце у ході суспільного розвитку. Взаємозв'язок та взаємна зумовленість правових, економічних, технологічних, соціальних і культурних чинників у становленні інформаційного суспільства виявляється в лібералізації правил регулювання інформаційного та телекомунікаційних ринків, у підвищенні ролі державного регулювання і міжнародної співпраці [1, с. 215].

Такі висновки, зокрема, зроблені і у Доповіді про глобальні інформаційні технології 2016 року, де висвітлюються способи, за якими цифрова революція впливає як на характер інновацій, так і на підприємства. Авторами вказаної Доповіді зроблено чотири основні висновки:

1. цифрова революція змінює характер інновацій;
2. підприємства будуть постійно стикатися із зростаючою протидією інноваціям;
3. підприємства та уряди втрачають інформацію про швидко зростаюче цифрове населення;
4. нова цифрова економіка потребує термінових інновацій у сфері управління та регулювання [2, с. XI].

На відміну від традиційно промислового суспільства, інформаційне суспільство вирізняється тим, що інформація, інформаційні послуги та галузі, пов'язані з їх наданням – телевізійна, комп'ютерна, телекомунікаційна, перетворюються на джерело новостворених робочих місць та прогресують значно більшими темпами у своєму економічному розвитку, ніж промислове виробництво.

За оцінками Міжнародного союзу зв'язку, глобальний інформаційний сектор зростає значно швидше, ніж світова економіка в цілому. Значні показники зростання зумовлені тим, що на даний сектор не впливають економічні кризи та спади. Даний сектор включає в себе продукування комп'ютерних та телекомунікаційних послуг, розробку програмного забезпечення, здійснення телевізійного та радіомовлення та виробництво устаткування для нього тощо.

Інформаційний сектор, як швидко прогресуюча та динамічна індустрія, впливає на рівень зайнятості населення. Структура, технології ринку, специфіка індустрії – це все є одними з основних чинників впливу ІТТ на забезпечення робочими місцями. Так, скорочення робочих місць зумовлює технологічний прогрес, у зв'язку із впровадженням нового, високотехнологічного та інтелектуального обладнання, що не вимагає великих людських ресурсів. У той же час, новітні технології здатні і створювати робочі місця. Так, у кабельній телевізійній індустрії США працює більше 100 тисяч осіб. Аналогічні процеси відбуваються й зі стільниковим зв'язком, встановленням оптично-волоконних мереж, виробленням новітніх програмних продуктів та розширенням переліку надаваних інформаційних послуг.

аний час йде швидкий процес технологічних перетворень, який в свою чергу породжує низку одна з яких пов'язана з питанням здатності суспільства адаптуватися до технологічних змін. Інша торкається рівності та демократії – виникає питання: які будуть взаємовідносини між технологічно меншими країнами, з побудованим інформаційним суспільством та індустріальними, які з причин браку знання та наукового потенціалу не зможуть дозволити собі складні та дорогі сучасні технології, тісно, яким буде суспільство, адже до прикладу, особам старшого віку складніше опанувати новітні технології, ніж молоді. Наявні соціальні та географічні відмінності можуть бути поглиблені технологічними змінами. Проте, за допомогою зручнішого доступу до інформації й інформаційних послуг, суспільне життя може покращуватися.

Перевага нових телекомунікаційних та інформаційних технологій полягає у тому, що права та свободи громадян суспільства ними значно розширюються, оскільки громадяни отримують швидкий доступ до інформації; ІТТ надають здатність бути не лише споживачем інформації, але й її виробником; збільшують вплив громадян на дії влади та її політичні рішення; зберігають таємницю особистого життя і листування та гарантують захищеність приватного життя. Проте самі по собі наведені переваги та можливості ІТТ в повсякденне життя суспільства не втіляться. Крім того, згадані переваги також містять певні латентні проблеми – так, потенційна здатність осіб впливати на рішення та рішення дії влади призводить до можливостей перетворення вже існуючої демократичної системи, оскільки виникнути здатність проведення прямого волевиявлення суспільства, референдуму через ІТТ. З часом, збільшується рівень втручання органів державної влади та безпеки до шифрування, що у свою чергу може вплинути на основоположне право невтручання до особистого життя, а таке право не має піддаватися державним контролем над джерелами зашифрування. Отже, втрата анонімності є платою за швидкість та зручність отримання та передання інформації, а також за отримання різного виду інформаційних послуг. Так, всі дії у межах інформаційної магістралі можна відстежити і внести до яких-небудь інформаційних баз даних, у набутті яких, наприклад, зацікавлені комерційні структури, оскільки це надає можливість сформулювати і деталізувати поведінку потенційних споживачів. А вже акумулювання інформації в ієрархічних чи комерційних структурах даних щодо споживачів є серйозною потенційною загрозою.

Враховуючи особливе ставлення у Європейському Союзі до законності збирання персональної інформації, відповідними нормативними документами запропоновано наступні рекомендації:

- збір і збереження ідентифікованої інформації має бути мінімальним;
- право вирішення питань надання доступу до відомостей про особу має бути надано самим особам;
- при проектуванні інформаційних систем слід враховувати необхідність захисту інформації персонального характеру;
- доступ до новітніх технологій захисту персональної таємниці повинні мати і громадяни;
- захист персональних даних і особистого життя має стати вихідним пунктом політики, якою гарантується право на анонімність громадян в інформаційних системах [3, с. 8, 46, 59].

Засобом забезпечення захисту особистого життя громадян, комунікацій та таємниці листування і цифровий підпис, які реалізуються шляхом доступу до технологій та відповідного програмного забезпечення, а у випадку розроблення та вдосконалення самими користувачами способів шифрування – вони можуть вдосконалюватись. При цьому, надання повноважень у даній сфері державним органам своїм відомством матиме доступ держави до кожної інформаційної бази даних. Враховуючи досвід Європейського Союзу, вимоги сьогодення та сучасний розвиток ІТТ потребують суворого обмеження відповідним законодавством права державних органів на моніторинг та перегляд певної інформації. Слід наголосити, що заснування незалежних громадських центрів довіри, які не є частиною апарату держави та діяльність яких здійснюється окремо від комерційних структур, гарантувало б у повному обсязі право на застосування новітніх засобів шифрування. Зазначені центри повинні відповідати за сертифікацію та перевірку програмного забезпечення, необхідного для шифрування даних, здійснювати контроль доступу до них.

Попри наведене, слід врахувати, що технологічний прогрес засобів шифрування, у кінцевому випадку в найближчому майбутньому потягне за собою утворення майже досконалих шифрувальних систем, а при такій ситуації компетентні державні органи, відповідальні за безпеку, повинні володіти способами встановлення та розкриття комунікацій зі злочинним умислом.

Розглянемо у розвитку концепцію врегулювання правовідносин у сфері інформації у Європейському Союзі. З 1994 року ЄС одним з пріоритетів визначило задачу побудови інформаційного суспільства. Урядом на це, досягнуто значного успіху в реалізації Плану дій, яким визначено стратегію руху Європи до інформаційного суспільства [4, с. 8]:

- успішно розпочата лібералізація телекомунікаційного сектору;

- підтримано інформаційну індустрію Європи, від якої очікувалось створення близько 1 млн. додаткових робочих місць;
- сформульовано план дій у галузі освіти;
- успішно втілені програми наукових розробок;
- вжиті заходи до забезпечення створення соціально орієнтованого інформаційного суспільства, підтримки регіональних ініціатив з метою досягнення погодженого розвитку;
- статусу основного органу для встановлення загальних правил, що необхідні для переходу до інформаційного суспільства набула Європейська Комісія.

Водночас, європейські держави поставили перед собою наступні завдання:

- покращити умови ведення бізнесу шляхом ефективної та погодженої лібералізації телекомунікаційного ринку, створення відповідних умов для запровадження електронної комерції;
- підготувати професіоналів для роботи в нових умовах шляхом запровадження ініціативи «Навчання в інформаційному суспільстві» та створення інституту постійного професійного вдосконалення і навчання.

Відомо, що величезний потенціал для створення багатства, підвищення якості послуг та рівня суспільного життя має процес технологічних змін, викликаний розробкою та застосуванням інформаційних і комунікаційних технологій. Все більш науково обґрунтованим стає виробництво товарів та послуг. На сьогодні важливим є глобальне співробітництво, встановлення правил створення інформаційного суспільства, яке не є суспільством далекого майбутнього, а реальністю на даний час [5, с. 3]. Згадані процеси торкаються права інтелектуальної власності, захисту персональних даних і таємниці особистого життя, поширення шкідливого й незаконного змісту, проблеми інформаційної безпеки, оподаткування тощо. З метою встановлення загальних норм зазначених галузей необхідні багатосторонні угоди під егідою Всесвітньої торгівельної Організації.

У лютому 1995 року Європейська комісія заснувала Форум обговорення загальних проблем становлення інформаційного суспільства, до якого включено 128 представників – різних соціальних верств населення, користувачів нових технологій, постачальників інформаційних послуг та контенту, мережевих операторів, державних та міжнародних установ та організацій. Метою роботи Форуму ставилось в певних напрямках діяльності суспільства та держави простежити процес формування інформаційного суспільства:

- вплив на зайнятість населення та економіку держави;
- формування основних соціальних та демократичних цінностей у «віртуальному співтоваристві»;
- вплив на державні та соціальні служби;
- майбутнє культурного виміру та ЗМІ;
- перекваліфікація, освіта, навчання в інформаційному суспільстві;
- технологія, інфраструктура і сталий розвиток.

При цьому обумовлено, що у разі неможливості з боку країн Європи ефективно та швидко адаптуватися, їх чекає не тільки втрата конкурентоспроможності перед північноамериканською та азійськими економіками, але й зростання соціального напруження всередині самих країн. Загальний виклад проблем розвитку та побудови інформаційного суспільства окреслені в Першій щорічній доповіді Форуму «Мережі для людей і співтовариств» [6].

Мета іншої ініціативи – прискорення інтеграції навчальних закладів до інформаційного суспільства шляхом надання їм нових засобів спілкування, сприяння широкому застосуванню мультимедійних програм у педагогічній практиці, формування критичної маси користувачів вироблених мультимедійних послуг та продуктів, збільшення якості європейської освіти через застосування засобів, властивих інформаційному суспільству, з подальшим розширенням культурної та лінгвістичної різноманітності [7, с. 9-10]. Для досягнення такої мети запропоновано заохочувати взаємозв'язок на рівні Європейського Співтовариства регіональних та національних мереж освітніх закладів, стимулювати розвитку та поширення європейського освітнього матеріалу, забезпечити навчання та перепідготовки для вчителів, інформувати про освітні можливості, що надає аудіовізуальне обладнання та мультимедійні продукти. Основним завданням є запобігання ситуації, при якій лише привілейовані верстви населення можуть розраховувати на мультимедійну освіту. Більшість світових країн прийняли відповідні ініціативи в галузі інформації. Наприклад, у Німеччині – «Школи в мережі», у Великобританії – «Супермагістралі в освіті – шлях уперед», у США – «Виклик технологічної грамотності».

12 лютого 2001 року у ході засідання робочої групи держав-членів Євросоюзу по розробці критеріїв для «електронного уряду» прийнято перелік з 20 основних державних послуг (12 – для населення й 8 – для організацій), надання яких є обов'язковим за допомогою інформаційних технологій. Так, для населення через

ет повинні бути доступні наступні послуги: оплата податків, у тому числі, подача декларації, жання повідомлення про перевірку; надання інформації агенціями з питань зайнятості при пошуку юти; оформлення соціальних допомог: допомога безробітним; допомога родинам з дітьми; медичні трати; гранти для студентів; одержання особистих документів (паспорта й посвідчення водія); реєстрація тотранспорту; подача заяви в компетентні органи на отримання дозволу на проведення будівництва; подача яви в поліцію про вчинене правопорушення; пошук інформації в громадських бібліотеках; одержання доцтва про народження та реєстрацію шлюбу; подача документів для вступу у навчальні заклади; блікація оголошень про зміну адреси для фізичних осіб; запис на прийом і одержання інформації про явність послуг у лікувально-профілактичних установах.

У свою чергу, для організацій державою повинні надаватися наступні послуги: сплата соціальних внесків на івробітників; подача декларацій та одержання повідомлень про корпоративні податки; подача заяв і одержання відомлень про податок на додану вартість; реєстрація нової юридичної особи; подача інформації в статистичні ъужби; подача митної декларації; одержання дозволів від екологічних структур; здійснення закупівель для ржавних потреб. Державні електронні послуги є невід'ємною частиною більш широкого поняття «електронна ржава». Держави перебувають на різних етапах впровадження технологій електронної держави й досить іференційовано підходять до визначенню цього поняття. Так, відповідно до Закону США «Про електронну ржаву» від 2002 року, термін «електронна держава» означає використання державою мережі Інтернет й інших іформаційних технологій для того, щоб розширити доступ громадськості й державних органів до державного іформаційного ресурсу і державних служб задля підвищення ефективності та якості роботи останніх. У цей час ише деякі держави прийняли подібні закони. Крім Закону США, аналогічні закони діють у Данії, Італії, Греції, інляндії, окремих кантонах Швейцарії. Необхідно підкреслити, що основним джерелом фінансування впро адження технологій електронної держави, як правило, є сама держава, хоча можливим є участь бізнес-структур і авіть міжнародних організацій. У той же час, найбільш ефективно, вигідно й безпечно використовувати рограмне забезпечення, комп'ютерну техніку і мережне устаткування вітчизняного виробництва, так само як і рішення кадрового питання краще здійснювати за рахунок вітчизняних фахівців. Це усвідомлюють країни- ідери впровадження технологій «електронного уряду» і при визначенні національних бюджетів основними жерелами фінансування інформаційної сфери.

Існує специфіка правового регулювання інформаційного простору у окремих європейських країнах, окрема, Швеція стимулює розвиток соціальних програм, Франція – технічне забезпечення, поряд з цим, мецькі законодавці покладають на провайдерів послуг відповідальність за зміст, надаваний третьою горonoю, якщо вони обізнані про цей зміст і блокування його технічно можливо і обґрунтовано. Тут в іперативній формі провайдеру пропонується обов'язок блокувати нелегітимну інформацію. Китай, деякі раїни Азії та арабські країни виявилися найбільш послідовними в прагненні регулювати інформаційний ростір. Так, у Китаї для доступу у всесвітню мережу громадянину потрібно отримати платну ліцензію і вкати, які мережеві ресурси він має намір відвідувати – іноземні чи вітчизняні, крім того, провайдерів обов'язано фільтрувати вміст іноземних сайтів. Влада Саудівської Аравії користується монополією єдиного інтернет-провайдера в країні.

Таким чином, в глобальному інформаційному просторі склалися декілька моделей правового егулювання:

- 1) континентальна (європейська) – спрямована на забезпечення балансу міжнародного контролю з боку держави та приватною ініціативою;
- 2) англо-американська, головна мета правового регулювання за якою – стимулювання забезпечення ехнічного прогресу, що полягає у повній лібералізації ринку інформаційних технологій, зведення до інімуму контролю держави та підтримка приватних ініціатив;
- 3) азійська, яка заснована на ієрархічності суспільства, при цьому, держава здійснює значні капітало-кладення у розвиток інформаційних технологій, створює матеріальні та соціальні структури.

Головним призначенням держави має бути знаходження балансу між забезпеченням середовища ільного обігу інформації та державного регулювання даної сфери, вільним використанням засобів ифрування для захисту таємниці особистого життя та персональних даних, об'єктивною необхідністю ахищати суспільні інтереси від терористів, гарантій вираження думок та захистом моральності. Виключно держава має забезпечувати та переглядати такий баланс, оскільки приватним сектором економіки його абезпечення та гарантування неможливе.

Запровадження світових стандартів правового регулювання відносин в інформаційному середовищі у аціональне законодавство повинно мати дієве правове підґрунтя, на якому розбудуватиметься новий юрядок правового регулювання вказаної сфери, а не формалізований її зміст. З метою удосконалення правового регулювання державою інформаційної сфери більшість розвинених світових країн поліпшили

механізм такого регулювання через реформування його системи. Внаслідок таких реформ, змінилося сприйняття ролі органів державної влади в управлінні та регулюванні інформаційної сфери та у діяльності, направленої на задоволення потреб споживачів інформації. Пріоритетним визнано своєчасність, якість і швидкість надання інформаційних послуг. Для втілення поставленої мети державою сформовано ряд установ, єдиною компетенцією яких є здійснення адміністративного регулювання інформаційної сфери. Відповідно, реальність запровадження аналогічних підходів до державного управління в правовому полі України обумовлюється потребою зміни форми взаємовідносин органів влади як з населенням країни, так і між собою, перехід з правовідносин «командного» типу до «сервісного».

Висновки

З врахуванням світового досвіду адміністративно-правового регулювання відносин у сфері інформації та за умов продовження реформи адміністративних органів влади в Україні свідчить про потребу опрацювання концепції утворення відокремлених інформаційних підрозділів або служб, до обов'язків яких входило б врегулювання правовідносин, пов'язаних із створенням, збиранням, одержанням, зберіганням, використанням, поширенням, охороною та захистом інформації.

Перспективним напрямком подальших досліджень є запровадження світового досвіду здійснення адміністративно-правового регулювання відносин у інформаційній сфері, є потреба до вжиття наступних заходів: забезпечити прозорість та відкритість (згідно з чинним законодавством), меж правового регулювання, що збільшить коефіцієнт довіри до органів влади; розробити стандарти якості роботи органів влади; розробити державні програми, спрямовані на реалізацію державної кадрової політики у сфері регулювання правовідносин в інформаційному середовищі.

Список використаних джерел

1. *Green Paper. Living and Working in the Information Society. People First. European Commission. – Belgium, 1996. – 204 p.*
2. *The Global Information Technology Report 2016: Innovating in the Digital Economy. Editors: Silja Baller, Soumitra Dutta, and Bruno Lanvin. World Economic Forum, Geneva [Електронний ресурс] / Офіційний сайт the World Economic Forum and INSEAD. – Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/GITR2016/GITR_2016_full%20report_final.pdf*
3. *Europe at the Forefront of the Global Information Society: Rolling Action Plan. Communication from the European Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee, and the Committee of the Regions. Policy Paper, Belgium, 1996 [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Directorate General Information Society. – Режим доступу: http://ec.europa.eu/archives/ISPO/policy/i_rollingaction.html.*
4. *Networks for People and their Communities. Making the Most of the Information Society in the European Union. European Commission, Directorate-General for the Information Society and Media, 1996. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт EU Bookshop. – Режим доступу: <http://bookshop.europa.eu/en/networks-for-people-and-their-communities-pbCD9896194>*
5. *Learning in the Information Society. Action Plan for European education initiative. European Commission, Belgium, 1996. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Technological Educational Institute of Patras. – Режим доступу: http://www.teipat.gr/pages/stud_exchange/leonardo/plankt.html*
6. *R.Brown. The Global Information Infrastructure: Agenda for Cooperation. R.Brown, L.Irving and others. Information Infrastructure Task Force – United States of America, 2001. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт The National Telecommunications and Information Administration. – Режим доступу: <http://www.ntia.doc.gov/legacy/oiahome/gii.html>*
7. *Building a more innovative Economy. / CMA Magazine. – Canada, 1995. – №69.*

ЗМІСТ

Л. А. Янковська,
Головний редактор,
Канцлер Львівського університету бізнесу та права,
доктор економічних наук, професор,
Заслужений працівник освіти України,
академік УАН
академік МААК

ВСТУПНЕ СЛОВО ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА..... 3

СЕРІЯ ЕКОНОМІЧНА

Янковська Лариса Анатоліївна
доктор економічних наук, професор,
Заслужений працівник освіти України,
Канцлер ПВНЗ «Львівський університет бізнесу та права»
<http://orcid.org/0000-0003-1855-0169>

Процик Олексій Стефанович,
кандидат хімічних наук, доцент,
доцент кафедри реставрації,
Львівська національна академія мистецтв
<https://orcid.org/0000-0003-0928-0013>

МЕТОДОЛОГІЯ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ..... 4

Брич Василь Ярославович
д.е.н., проф.
Тернопільський національний економічний університет
<http://orcid.org/0000-0002-4277-5213>

Ткач Уляна Володимирівна
к.е.н., ст. викладач
Тернопільський національний економічний університет
<http://orcid.org/0000-0001-6201-1555>

**УСУНЕННЯ ТА МІНІМІЗАЦІЇ РИЗИКІВ У ТУРИСТИЧНОМУ
І ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ УКРАЇНИ.....10**

Брич Василь Ярославович
д.е.н., професор кафедри міжнародного туризму та готельного бізнесу,
Тернопільський національний економічний університет
<http://orcid.org/0000-0002-4277-5213>

Галиш Наталія Андріївна
здобувач кафедри міжнародного туризму та готельного бізнесу,
Тернопільський національний економічний університет
<http://orcid.org/0000-0002-8538-823X>

Тибінь Анатолій Михайлович
к.е.н., доцент кафедри міжнародного туризму та готельного бізнесу,
Тернопільський національний економічний університет
<http://orcid.org/0000-0002-97851391>

**ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ПІДПРИЄМСТВОМ З ВИРОБНИЦТВА ДЕРЕВНИХ ПЕЛЕТ
В УМОВАХ ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ.....17**

Шпак Ярослав Олександрович
аспірант Тернопільського національного
економічного університету
<https://orcid.org/0000-0002-3664-9739>

**ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ФОРМУВАННЯ
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ
ПРОМИСЛОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ 24**

Бренько Борис Семенович

к.і.н., доцент

ПВНЗ «Львівський університет бізнесу та права»

<https://orcid.org/0000-0001-5176-2580>

Люблін Віталій Давидович

к.ю.н., доцент

<https://orcid.org/0000-0001-8743-6189>

Смілевський Максим Леонідович

к.ю.н.,

заступник начальника Другого СВ ТУ ДБР у м.Львові

<https://orcid.org/0000-0003-2666-7295>

ОКРЕМІ АСПЕКТИ СВІТОВОГО ДОСВІДУ

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН

В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ 143

Величко О.М.

Інститут права імені князя Володимира Великого

Міжрегіональної академії управління персоналом,

здобувач кафедри адміністративного права

<https://orcid.org/0000-0003-0548-0691>

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРАТУРИ ЯК ОРГАНУ ПРЕДСТАВНИЦТВА ПРАВ

І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ 149

Драган Олена,

кандидат юридичних наук, старший радник юстиції,

заступник начальника

Департаменту підтримання обвинувачення

та представництва інтересів держави в судах

Генеральної прокуратури України

<https://orcid.org/0000-0002-5329-2129>

ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ ПРОКУРОРА У ВИКОНАВЧОМУ

ПРОВАДЖЕННІ В УМОВАХ ЗАКОНОДАВЧИХ ЗМІН..... 154

Ковалів Мирослав Володимирович,

кандидат юридичних наук, професор,

завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін,

Львівський державний університет внутрішніх справ

<https://orcid.org/0000-0002-9730-8401>

Єсімов Сергій Сергійович

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін,

Львівський державний університет внутрішніх справ

<https://orcid.org/0000-0002-9327-0071>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ, ЩО ВИНИКАЮТЬ У СФЕРІ ЗАКУПІВЕЛЬ

ТОВАРІВ, РОБІТ, ПОСЛУГ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОТРЕБ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ..... 160

Коминар Назар Михайлович

викладач кафедри,

ПВНЗ «Львівський університет бізнесу та права»

<https://orcid.org/0000-0001-9070-4199>

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА У КОНТЕКСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 167

Кряківська І. В.

асистент кафедри адміністративного та інформаційного права

Навчально-науковий Інститут права та психології

Національного університету «Львівська політехніка»

<https://orcid.org/0000-0002-6108-2447>

ІСТОРИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ,

СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ,

ЩО НАДАЮТЬСЯ В ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ..... 171